

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 854/2020
06.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 506/19 од 12.12.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 39/20 од 04.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 506/19 од 12.12.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 39/20 од 04.03.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 506/19 од 12.12.2019. године, окривљени АА је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, те је одређено да окривљени ове просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и да ће суд, у случају да окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да окривљени остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, сходно члану 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 39/20 од 04.03.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Станојевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепени суд окривљеног АА, чак и да је крив, због тога што је окривљеном ББ нанео тешку телесну повреду, није могао да осуди због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, већ евентуално због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости којима бранилац суштински указује да је првостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применио закон и да је тиме на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оценио је као неосноване.

Супротно изнетим наводима захтева браниоца окривљеног, по налажењу овог суда, из чињеничног описа кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде, и то да је окривљени АА тешко телесно повредио оштећеног ББ, тако што га је ударио мотком у пределу грудног коша са леве стране, а затим га погодио комадом дрвета дужине једног метра у пределу колена десне ноге наневши му тешку телесну повреду описану у изреци првостепене пресуде, произлази да се у наведеним радњама окривљеног АА стичу сва законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. КЗ, за које је оптужен и правноснажном пресудом оглашен кривим. Наиме, из чињеничног описа кривичног дела из изреке правноснажне пресуде произлази радња извршења кривичног дела која се састоји у повређивању телесног интегритета оштећеног при чему се последица истог огледа у наношењу тешке телесне повреде, услед предузете радње окривљеног, уз назнаку да је у чињеничном опису означено да је окривљени кривично дело учинио у урачунљивом стању и са директним умишљајем, с обзиром на то да је наведено да је окривљени био свестан да чини забрањено дело и да хоће његово извршење.

Како је у конкретном случају суд правилно применио кривични закон правном квалификацијом радњи окривљеног као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, то се, по налажењу овога суда, неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је дело окривљеног требало правно квалификовати као кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ и у вези са тим указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП учињену на штету окривљеног.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепени суд у образложењу одлуке несумњиво утврдио да је окривљени ББ започео напад заједно са супругом ВВ тако што је упаљеном моторном

тестером насрнуо ка глави окривљеног АА који је бранећи свој живот и тело у току наведеног напада рукама и парчетом дрвета које је нашао поред себе повредио окривљеног ББ, наневши му тешку телесну повреду у виду прелома шестог ребра, док је и сам окривљени АА штитећи рукама главу задобио тешку телесну повреду у виду пресецања тетива великог опружача палца, што, према ставу браниоца, говори о очигледној сразмери између одбране и напада, чији би исход, да се окривљени АА није бранио, готово извесно био фаталан. Из свих околности случаја, по оцени браниоца, произлази закључак да је окривљени АА бранећи се од ничим изазваног напада моторном тестером од стране окривљеног ББ поступао у нужној одбрани, у смислу члана 19. КЗ.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке везано за постојање истовременог противправног напада оштећеног и одбране окривљеног кроз коју је остварено биће предметног кривичног дела, а која је била неопходно потребна за одбијање напада на којим закључцима заснива сопствено виђење критичног догађаја да је окривљени поступао у нужној одбрани и да стога дело окривљеног није кривично дело, због чега бранилац, иако се формално позива на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, суштински оспорава оцену изведених доказа и таквом оценом чињенично стање утврђено у побијаним пресудама.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима пресуде, као и да су разлози обе побијане пресуде међусобно противречни, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и то да другостепени суд није ценио све жалбене наводе браниоца, чиме се истиче повреда закона из члана 460. ЗКП учињена од стране другостепеног суда.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, нити због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић